

store Tilfredshed over det billige Køb. Det turde maaske ikke være ubeskedent fra min Side at drage det ærede Medlems Evne til en virkelig Bedømmelse af denne Sag i Tvivl. Jeg tror, at de Udtalelser, det ærede Medlem fremsatte, nærmest maa betragtes som Ekko af den højtærede Trafikministers Udtalelser. Naar det ærede Medlem udtrykte sig saaledes, at det er et billigt Køb, mente han, at det er billigt i Forhold til den Pris, som Staten eventuelt kunde opføre en Bygning for, og han sagde, at Staten bygger som Regel dyrt. Det var maaske ikke just de Ord, det ærede Medlem brugte, men det var i alt Fald Meningen. Men jeg vil sige, at Staten er netop i Stand til at bygge billigt og bygger i Regelen ogsaa billigt. Hvis den ikke skulde være i Stand til det, gad jeg vide, hvem der skulde være i Stand til det. Den kan henvende sig til de bedste Kræfter, er den bedste Betaler, den har i det hele alle mulige Betingelser for at bygge billigt. Hvis det ærede Medlem derimod havde sagt, at Staten administrerer og vedligeholder ikke billigt, kunde jeg være enig med ham. — Dernæst sagde det ærede Medlem, at han var glad over, at de gamle Bygninger bleve fjernede, og han vilde gerne gøre sit til, at denne Udvikling fortsattes. I hans Hovedbetragtning er jeg selvfølgelig enig, men jeg kan blot ikke forstaa, hvad det har med denne Sag at gøre. Thi det Hus staar der jo, hvad enten Staten køber det eller ej, og det faar ogsaa fremdeles Lov til at staa. — Saa sagde det ærede Medlem ogsaa, at naar Staten udlejer de Lokaler, den ikke benytter, er det jo ikke andet end, hvad enhver forretningsdrivende gør. Der er imidlertid saa mange Ting, som hæderlige Forretningsfolk kunne gøre, men som jeg ikke mener, at Staten skal indlade sig paa. Et er, hvad der er Formaal for almindeligt borgerligt Erhverv, og et andet er, hvad der er Statsformaal. At leje Butikker ud er ikke noget Statsformaal. Det ærede Medlem sagde ganske vist, at man havde et Forbillede i den Række Butikker, der ere opførte her udenfor Rigsdagsbygningen. Jeg kunde dog snarere have tænkt mig, at det ærede Medlem havde anført det som et afskrækkende Eksempel paa, hvad man ikke skal gøre. Jeg forstaaer ikke, at det ærede Medlem kan være glad derfor. Bagsiden af disse Huse kan man jo dog heller ikke finde smuk. Naar man har et saa daarligt Eksempel for Øje, skulde det snarere virke afskrækkende, men alligevel synes

det ærede Medlem at ville fremture videre i den samme Bane.

Til det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Christiansen), der i meget var enig med mig, skal jeg kun sige, at naar han særlig fremhævede som et Gode ved Forslaget, at Bygningen er opført saa rummelig, at der bliver Plads til Udvidelser, anser jeg ogsaa det for et Gode, men det kunde man godt opnaa paa andre Vilkaar og andre Steder, men skal derfor ikke alene af den Grund indlade sig paa denne Sag.

Overfor den højtærede Minister skal jeg ogsaa gøre nogle Bemærkninger. Den højtærede Minister sagde overfor mine Udtalelser om, at han burde have købt Grunden, at det vilde være et Aar eller maaske mere, før et saadant Salg kunde være gaaet i Orden, og det var da ganske berettiget at spørge, om nogen virkelig troede, at en saa kostbar Grund kunde faa Lov til at henligge saa længe ubebygget. Jeg forstaaer slet ikke Ministerens Tanke ved denne Udtalelse. Hvorfor skulde det være 1 Aar fra den Dag, man har besluttet fra Ministerens Side at købe Grunden, og til den Dag, da der kan være Tale om, at Bevillingen foreligger fra Rigsdagen. Hvis Vanskeligheden er saa stor med at erhverve Grundejendom for Staten, maa jeg sige, at jeg begriber ikke, hvorledes Staten hidtil har eller fremtidig skal kunne erhverve Grundejendom. Jeg tror, at den højtærede Minister ser ganske forkert paa dette Forhold. Det kan ikke være nødvendigt, at det, naar Sagen lægges til Rette paa rette Maade, skal tage saa lang Tid.

Jeg skal i øvrigt med Hensyn til denne Grund, som jeg har sagt er vel beliggende for dette Formaal, bemærke, at jeg slet ikke har udtalt min Begejstring for Grunden som saadan. Jeg anser Grundens Form for endogsaa overordentlig uheldig for dette Formaal. Jeg er for saa vidt enig med den højtærede Minister i, at det vilde være en dyr Grund for Staten at erhverve for dette Formaal. Jeg sagde derimod, at hvis Staten desuagtet vilde erhverve Grunden, hvis Staten fastholdt at ville benytte denne Plads, havde det været bedre og billigere, om Staten selv havde været Bygherre, og ikke overladt det til en privat Mand, og jeg tilføjede yderligere, selv om Staten vilde være gaaet saa vidt, hvad jeg i høj Grad vilde beklage, at opføre en Bygning af samme Art som den, der nu staar.

Med Hensyn til de Beregninger, som